

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1996

N:o 461—467

SISÄLLYS

N:o		Sivu
461	Laki alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain muuttamisesta.....	1175
462	Laki merilain 20 luvun 9 §:n muuttamisesta	1176
463	Vesiliikennelaki	1177
464	Asetus eräiden huviveneiden turvallisuudesta	1183
465	Asetus veneliikenneasetuksen 2 §:n 3 momentin ja 4 §:n kumoamisesta	1187
466	Laki työsopimuslain 17 ja 55 §:n muuttamisesta	1188
467	Asetus työllisyysasetuksen väliaikaisesta muuttamisesta.....	1189

N:o 461

Laki

alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään alusturvallisuuden valvonnasta 17 päivänä maaliskuuta 1995 annettuun lakiin (370/95) uusi 14 a § seuraavasti:

14 a §

Liikennöinnin keskeyttäminen

Asianomainen ministeriö tekee ro-ro-mat-
kustaja-alusten turvallisuusjohtamisesta an-
netun neuvoston asetuksen (EY) N:o

3051/95 7 artiklassa tarkoitetun päätöksen
laivanisännän liikennöinnin keskeyttämisestä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinä-
kuuta 1996.

Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

HE 68/96

LiVM 5/96

EV 74/96

Neuvoston asetus 95/3051/EY; EYVL N:o L 320; 30.12.1995, s. 14

N:o 462

Laki**merilain 20 luvun 9 §:n muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetun merilain (674/94) 20 luvun 9 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetussa laissa (369/95), seuraavasti:

20 luku

Rangaistussäännökset

9 §

Alusturvallisuusrikkomus ja alusturvallisuuden vaarantamisrikkomus

Joka rikkoo 1 luvun 8 tai 8 a §:n nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä tai ro-ro-matkustaja-alusten turvallisuusjohtamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3051/95 4 ja 5 artiklaa, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *alusturvallisuusrikkomuksesta* sakoon.

Joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta rikkoo 1 luvun 8 §:n tai 8 a §:n nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä tai ro-ro-matkustaja-alusten turvallisuusjohtamisesta annetun neuvoston asetuksen 4 ja 5 artiklaa siten, että teko on omiaan vaarantamaan alusturvallisuutta, on tuomittava *alusturvallisuuden vaarantamisrikkomuksesta* sakoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

HE 67/96

LiVM 4/96

EV 66/96

Neuvoston asetus 95/3051/EY; EYVL N:o L 320; 30.12.1995, s. 14

N:o 463

Vesiliikennelaki

Annettu Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on edistää vesiliikenteen turvallisuutta sekä ehkäistä niitä haittoja, joita vesikulkuneuvojen käyttämisestä aiheutuu luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle edulle taikka yksityiselle edulle.

Vesiliikenteen turvallisuuden edistämiseksi ja haittojen ehkäisemiseksi on noudatettava myös, mitä muualla laissa säädetään.

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan vesikulkuneuvoihin ja niiden käyttämiseen vesialueella.

Tätä lakia sovelletaan kauppamerenkulkuun käytettäviin aluksiin siltä osin kuin niistä ei erikseen säädetä merilaissa (674/94) tai alusturvallisuuden valvonnasta annetussa laissa (370/95) taikka muualla laissa.

3 §

Määritelmä

Tässä laissa tarkoitetaan vesikulkuneuvolla veteen tukeutuvaa ja vesillä liikkumiseen tarkoitettua kulkuvälinettä ja laitetta.

4 §

Oikeus liikkua vesialueella

Jokaisella on oikeus liikkua vesialueella siten kuin siitä säädetään vesilain (264/61) 1 luvun 24 §:ssä, jollei tämän lain säännöksistä muuta johdu.

2 luku

Vesillä liikkujaa koskevat säännökset

5 §

Vesillä liikkujaa koskevat yleiset velvollisuudet

Jokaisen vesillä vesikulkuneuvolla liikkuvan on noudatettava olosuhteiden edellyttämää huolellisuutta ja varovaisuutta ja toimitettava siten, ettei hän ilman pakottavaa syytä vaikeuta tai häiritse muiden liikkumista vesillä eikä aiheuta vaaraa tai vahinkoa muille taikka vaaraa tai merkittävää tai tarpeetonta haittaa tai häiriötä luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle tai yksityiselle edulle.

Vesikulkuneuvon kuljettajan on noudatettava vesiliikenteen liikennesääntöjä ja vesiliikennemerkeillä tai valo-opasteilla ilmaistuja määräyksiä, kieltoja ja rajoituksia.

Kiireellisessä virka-, sairaankuljetus- tai pelastustehtävässä oleva valvontaviranomainen taikka pelastuslaitoksen, meripelastusyksikön tai puolustusvoimien vesikulkuneuvon

HE 66/96

LiVM 6/96

EV 87/96

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/25/EY; EYVL N:o L 164; 16.6.1994, s. 15

kuljettaja saa tehtävän sitä edellyttäessä tarpeellista varovaisuutta noudattaen poiketa sisäisillä kulkuvesillä edellä tarkoitetuista liikennesäännöistä, määräyksistä, kielloista ja rajoituksista paitsi väistämivelvollisuudesta. Jos olosuhteet sitä edellyttävät, tulee tällöin antaa erityisiä ääni- ja valomerkkejä.

6 §

Vesikulkuneuvon kuljettajaa koskevat yleiset vaatimukset

Vesikulkuneuvon kuljettajana ei saa toimia henkilö, jolla ei ole olosuhteisiin nähden tarvittavaa ikää, kykyä ja taitoa.

Rekisteröitävää moottorikäyttöistä vesikulkuneuvoa saa kuljettaa vain henkilö, joka on täyttänyt 15 vuotta.

Merenkulkuhallitus voi, ottaen huomioon vesikulkuneuvon koon, lajin, käyttötarkoituksen ja liikkumisalueen, määrätä, että tietyn vesikulkuneuvotyypin tai yksittäisen kulkuneuvon kuljettajan on oltava täyttänyt 18 vuotta ja osoittanut merenkulkuhallituksen tarkemmin edellyttämät tiedot ja kyvyn kysymyksessä olevan vesikulkuneuvotyypin tai yksittäisen vesikulkuneuvon kuljettamiseen.

7 §

Vesikulkuneuvon luovuttaminen toisen kuljetettavaksi

Vesikulkuneuvoa ei saa luovuttaa sellaisen henkilön kuljetettavaksi, jolla ei ole siihen 6 §:ssä edellytettyä ikää, kykyä ja taitoa.

3 luku

Vesikulkuneuvoja koskevat säännökset

8 §

Vesikulkuneuvon rakenne, varusteet ja kunto

Vesikulkuneuvon on oltava rakenteeltaan, varusteiltaan, kunnoltaan ja muilta ominaisuuksiltaan turvallinen kaikilla niillä kulkuvesillä, joilla sitä käytetään.

Vesikulkuneuvon on lisäksi oltava sellainen, ettei sen käytöstä aiheudu merkityksellistä tai tarpeetonta haittaa luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle

luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle tai yksityiselle edulle.

9 §

Vesikulkuneuvoja ja niiden varusteita koskevat vaatimukset

Vesikulkuneuvojen rakenteesta ja niiden moottoreista sekä varusteista ja tarvikkeista voidaan asetuksella antaa sellaisia säännöksiä, jotka turvallisuuden, yleisen järjestyksen tai ympäristöhaittojen ehkäisemisen vuoksi katsotaan tarpeellisiksi.

Merenkulkuhallitus voi, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, antaa tarkempia määräyksiä ja ohjeita vesikulkuneuvojen ja niiden moottoreiden sekä varusteiden ja tarvikkeiden ominaisuuksista, rakenteesta, laadusta, määrästä, kunnosta ja käytöstä. Lisäksi merenkulkuhallitus voi, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, myöntää yksittäistapauksessa poikkeuksia vesikulkuneuvon rakennetta, moottoria, varusteita ja tarvikkeita koskevista säännöksistä.

10 §

Maahantuontia, valmistusta, markkinointia ja käyttöä koskevat kiellot ja rajoitukset

Jos on perusteltua syytä epäillä, että vesikulkuneuvo tai sen moottori, varuste tai tarvike saattaa vaarantaa henkilöiden, tavaroiden tai ympäristön turvallisuuden tai terveyden, valtioneuvostolla on oikeus valmistajaa tai maahantuojaa kuultuaan kieltää kulkuneuvon, moottorin, varusteen tai tarvikkeen maahantuonti, valmistus, markkinointi ja käyttö tai rajoittaa niitä.

Asetuksella säädetään tarkemmin kiello- ja rajoituspäätösten tekemistä koskevasta menettelystä.

4 luku

Liikkumista koskevat säännökset

11 §

Pysähtymisvelvollisuus

Vesikulkuneuvo on valvontaviranomaisen antamasta, selvästi havaittavasta pysähdysmerkistä pysäytettävä heti, kun se voidaan turvallisesti tehdä.

Pysähdysmerkeistä säädetään tarkemmin asetuksella.

12 §

Vesikulkuneuvon tarkastaminen ja sen käytön estäminen

Vesikulkuneuvon kuljettaja on velvollinen noudattamaan valvontaviranomaisen vesikulkuneuvon rakenteen, varusteiden, kunnan sekä asiakirjojen tarkastamiseksi antamia määräyksiä sekä sallimaan vesikulkuneuvon merikelpoisuuden sekä rungon ja moottorin yksilöintitietojen tarkastamisen. Valvontaviranomaisen suorittamasta tarkastuksesta ei saa aiheutua kohtuutonta vahinkoa tai haittaa.

Valvontaviranomainen voi estää tai keskeyttää vesikulkuneuvon matkan, milloin siihen liittyy ilmeinen onnettomuuden vaara, yleisen järjestyksen häiriintyminen tai ympäristöhaitan uhka.

Valvontaviranomaisen keskeyttäessä vesikulkuneuvon matkan vastaa hinattavasta, ankkuroidusta tai rantaan taikka laituriin jätetystä vesikulkuneuvosta sen omistaja tai haltija. Jollei omistaja tai haltija tähän pysty tai vesikulkuneuvo on otettu käyttöön luvattomasti, on viranomaisen mahdollisuuksien mukaan huolehdittava kulkuneuvosta.

13 §

Asiakirjojen esittämisvelvollisuus

Vesikulkuneuvon kuljettajaa sekä kulkuneuvoa ja sen varusteita koskevat erikseen säädetyt tai määrätyt asiakirjat on pidettävä mukana vesikulkuneuvon ollessa käytössä. Tällaisen asiakirjan puuttuessa on vesikulkuneuvon kuljettaja velvollinen valvontaviranomaisen antaman kohtuullisen määräajan kuluessa esittämään asiakirjan kotipaikkansa valvontaviranomaiselle tai muulle tarkastuksessa osoitettavalle valvontaviranomaiselle.

14 §

Vesiliikenteen ohjaaminen

Merenkululaitos voi vesiliikenteen ohjaamiseksi ja siihen liittyvää valvontaa varten antaa vesikulkuneuvolla liikkumista koskevia ohjeita ja määräyksiä.

15 §

Alueelliset kiellot ja rajoitukset

Vesikulkuneuvolla liikkuminen voidaan kieltää määräajaksi tai toistaiseksi määrättyllä vesialueella tai rajoittaa sitä, jos kiello tai rajoitus harkitaan tarpeelliseksi liikenteen, ympäristön, kalastuksen tai muun elinkeinon suojaamiseksi taikka yleisen luonnon virkistyskäytön tai muun yleisen edun vuoksi.

Yleisiä kulkuväyliä koskevista kielloista ja rajoituksista päättää merenkululaitos ja muita vesialueita koskevista kielloista ja rajoituksista alueellinen ympäristökeskus.

Kielto tai rajoitus ei nopeusrajoitusta lukuun ottamatta koske työnteon tai asunnon sijainnin vuoksi tarpeellista vesikulkuneuvon käyttöä taikka vaikeasti liikuntavammaisen henkilön vesikulkuneuvon käyttöä, ellei päätöksessä erityisen painavasta syystä toisin määrätä. Virka-, sairaankuljetus- ja pelastustoimen suorittamiseksi sekä muusta vastaavasta syystä välttämätön vesikulkuneuvolla liikkuminen on sallittu kiellosta tai rajoituksesta huolimatta. Sama koskee puolustusvoimien toimintaa.

16 §

Vesikulkuneuvotyyppejä koskevat kiellot ja rajoitukset

Jos tietyn moottorikäyttöisen vesikulkuneuvotyypin käyttämisestä aiheutuu erityisen huomattavaa haittaa luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle tai muulle elinkeinolle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle edulle, alueellinen ympäristökeskus tai, jos kysymys on kaupparenkulkuun käytettävästä vesikulkuneuvosta, merenkululaitos voi aluekohtaisesti kieltää vesikulkuneuvotyypin käytön tai rajoittaa sitä.

17 §

Kielto- ja rajoitusasioiden käsittely

Esityksen 15 ja 16 §:ssä tarkoitetun kiellon tai rajoituksen määräämiseksi voi tehdä kunta tai kunnan jäsen taikka sellainen viranomainen, yhteisö tai vesialueen omistaja, jota asia koskee. Kiellon tai rajoituksen määräämiseen voi panna vireille myös merenkululaitos tai alueellinen ympäristökeskus.

Ennen kiellon tai rajoituksen määräämistä

on alueellisen ympäristökeskuksen tai merenkululaitoksen kuultava kuntaa, jonka aluetta kielto tai rajoitus koskee, sekä varattava niille viranomaisille, yhteisöille ja vesialueen omistajille sekä muille, joita asia koskee, tilaisuus tulla kuulluksi.

Jos kielto tai rajoitus määrätään kunnan esityksestä, se on määrättävä esityksen mukaisesti, jollei esityksestä poikkeaminen ole tarpeen kansalaisten tasapuolisen kohtelun tai alueellisen yhtenäisyyden vuoksi taikka muusta erityisestä syystä.

18 §

Kiellon ja rajoituksen voimaantulo

Alueellinen ympäristökeskus tai merenkululaitos voi määrätä, että sen antama kielto- tai rajoituspäätös tulee voimaan muutoksenhausta huolimatta päätöksessä määrättyllä tavalla sen jälkeen, kun päätöksestä on tiedotettu. Muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

19 §

Kiellon ja rajoituksen merkitseminen

Kielto tai rajoitus on, jos se on mahdollista, merkittävä vesialueelle, jota se koskee, tai sen läheisyyteen. Kiellon tai rajoituksen merkitsemisestä yleisellä kulkuväylällä vastaa väylänpitäjä ja muualla se kunta, jonka aluetta kielto tai rajoitus koskee.

Kielto- ja rajoitusmerkkeinä käytetään merenkulkuhallituksen päätöksen mukaisia vesiliikennemerkkejä.

Kieltoa ja rajoitusta osoittavien merkkien asettamisessa noudatetaan, mitä vesilain 4 luvun 5 §:ssä säädetään yleisen kulkuväylän kuntoonpanijan oikeudesta asettaa merenkulun turvalaitteita vesistöön tai sen rannalle.

20 §

Kielto- tai rajoituspäätöksen muuttaminen

Kielto- tai rajoituspäätöstä, joka on annettu 15 tai 16 §:n mukaisesti, voidaan muuttaa, jos päätöstä tehtäessä vallinneet olosuhteet ovat olennaisesti muuttuneet tai jos niiden myöhemmin todetaan olleen oleellisesti erilaiset kuin päätöstä annettaessa on edellytetty. Tällöin on soveltuvin osin noudatettava, mitä 15—19 §:ssä säädetään.

5 luku

Erinäisiä säännöksiä

21 §

Lupa kilpailuihin ja harjoituksiin

Moottorikäyttöisellä vesikulkuneuvolla suoritettavien kilpailujen tai harjoitusten toistuvaan tai pysyvään järjestämiseen samalla vesialueella on haettava, sen lisäksi mitä luvanvaraisuudesta säädetään muualla laissa, kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen lupa. Lupaa ei kuitenkaan tarvita tätä tarkoitusta varten asema- tai rakennuskavassa varatulle alueelle tai alueelle, jolle on annettu ympäristölupamenettelylaissa (735/91) tarkoitettu ympäristölupa.

Lupa on haettava myös yksittäisen tapahtuman järjestämiseen, jos tapahtumasta on odotettavissa merkityksellisiä ympäristöhaittoja.

Luvan usean kunnan alueella pidettävään kilpailuun tai harjoitukseen antaa alueellinen ympäristökeskus. Usean alueellisen ympäristökeskuksen alueella pidettävään kilpailuun tai harjoitukseen myöntää luvan se alueellinen ympäristökeskus, jonka alueella kilpailu pääosin pidetään.

Tässä pykälässä tarkoitettun luvan myöntämisen edellytyksenä on, että tapahtuma täyttää riittävät turvallisuuden vaatimukset ja ettei toiminnasta aiheudu kohtuutonta haittaa luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle edulle. Lupa voidaan myöntää vain, jos vesialueen omistaja on antanut siihen suostumuksensa. Jos vesialue kuuluu yhteisalueen järjestäytymättömälle osakunnalle, suostumuksen voi antaa myös kalastuskunnan johtokunta.

Lupaa ei kuitenkaan tarvita palo- ja meripelastustoimen harjoituksiin eikä puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen harjoituksiin.

22 §

Muutoksenhaku

Tämän lain mukaiseen alueellisen ympäristökeskuksen tai merenkululaitoksen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla lääninoikeuteen. Valitus, joka koskee alueellisen ympäristökeskuksen 15 §:n 2 momentin, 16 §:n tai 21 §:n 3 momentin nojalla taikka merenkululaitoksen 15 §:n 2 momentin tai

16 §:n nojalla antamaa päätöstä, käsitellään siinä lääninoikeudessa, jonka tuomiopiirissä pääosa päätöksen kohteena olevasta vesialueesta sijaitsee. Muutoin toimivaltainen lääninoikeus määräytyy sen mukaan, minkä lääninoikeuden tuomiopiirissä valituksen kohteena olevan päätöksen tehneen viranomaisen toimipaikka sijaitsee.

Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään.

23 §

Valvonta

Tämän lain noudattamisen yleinen valvonta kuuluu merenkululaitokselle. Ympäristöhaittojen ehkäisemisen ja torjumisen osalta lain noudattamisen yleinen valvonta kuuluu alueelliselle ympäristökeskukselle sen toimialueella. Vesikulkuneuvojen käyttämistä vesialueella valvovat merenkululaitos, poliisi, rajavartiolaitos ja tullilaitos.

24 §

Rangaistukset

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta, *vesiliikenerikkomuksesta* sakkoon.

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä siten, että teko on omiaan aiheuttamaan vakavaa vaaraa toisen hengelle tai terveydelle tai luonnolle tai muulle ympäristölle, on tuomittava *vesiliikenerikkomuksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

25 §

Toimenpiteistä luopuminen ja huomautus

Vesiliikenerikkomuksesta voidaan jättää ilmoitus tekemättä, syyte ajamatta tai rangaistus tuomitsematta, jos teko on olosuhteisiin nähden vähäinen.

Jos rikkomus ilmeisesti on sellainen kuin 1 momentissa säädetään, voi valvontaviranomainen muihin toimenpiteisiin ryhtymättä

antaa rikkomukseen syyllistyneelle huomautuksen.

26 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta ja vesikulkuneuvojen ja niiden varusteiden vaatimuksenmukaisuuden toteamisesta annetaan asetuksella.

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vesiliikenteen ohjaamisesta ja siihen liittyvästä valvonnasta.

Asetuksella säädetään myös vesiliikenteen liikennesäännöistä ja vesikulkuväylien merkitsemisestä.

Merenkulkuhallitus voi, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, antaa tarkempia määräyksiä vesikulkuneuvojen ja niiden varusteiden vaatimuksenmukaisuuden toteamisesta, vesiliikenteen ohjaamisesta ja siihen liittyvästä valvonnasta, vesiliikenteen liikennesäännöistä ja vesikulkuväylien merkitsemisestä.

27 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Tällä lailla kumotaan 28 päivänä helmikuuta 1969 annettu veneliikennelaki (151/69) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Veneliikennelain 2 § ja veneliikennelain nojalla annetut asetukset jäävät kuitenkin toistaiseksi voimaan. Rangaistus näiden asetusten säännösten ja niiden nojalla annettujen määräysten rikkomisesta tuomitaan tämän lain mukaan.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

28 §

Siirtymäsäännös

Lääninhallituksen tai alueellisen ympäristökeskuksen 27 §:ssä kumotun veneliikennelain nojalla määräämä kielto tai rajoitus on voimassa sitä koskevassa päätöksessä mainitun ajan, jollei päätöstä tämän lain nojalla muuteta tai kumota.

Samoin on vapaakunnan viranomaisen vapaakunnan oikeudesta poiketa eräistä sään-

1182

N:o 463

nöksistä ja määräyksistä annetun lain 2 §:n 9 kohdan nojalla siirretyn päätösvallan mukaisesti määräämä veneliikennelain 3 a §:ssä säädetty kielto tai rajoitus voimassa sitä kos-

kevassa päätöksessä mainitun ajan, jollei päätöstä tämän lain nojalla muuteta tai kumota.

Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 464

Asetus eräiden huviveneiden turvallisuudesta

Annettu Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Liikenneministerin esittelystä säädetään 20 päivänä kesäkuuta 1996 annetun vesiliikennelain (463/96) 9, 10 ja 26 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan huviveneeseen ja osittain valmiiseen huviveneeseen sekä huvivenedirektiivin liitteen II mukaiseen varusteeseen.

Tämän asetuksen soveltamisalaan ei kuulu:

- 1) ainoastaan kilpailutarkoitukseen tehty vene eikä valmistajan kilpailukäyttöön merkittävä soutuvene ja harjoittelusoutuvene;
- 2) kanootti, kajakki, gondoli eikä polkuvene;
- 3) purjelauta;
- 4) koneellinen lainelauta, vesiskootteri eikä muu vastaava koneellinen vesikulkuneuvo;
- 5) ennen vuotta 1950 suunnitellun veneen yksilöllinen jäljitelmä, joka on rakennettu pääasiallisesti alkuperäisistä aineista ja jonka valmistaja on sellaiseksi merkinnyt;
- 6) kokeellinen vene, jos sitä ei jälkikäteen saateta yhteisön markkinoille;
- 7) yksityistä omaa käyttöä varten rakennettu vene, jos sitä ei viiden vuoden kuluessa rakentamisesta saateta yhteisön markkinoille;
- 8) vene, jota on tarkoitus miehitettynä

käyttää matkustajien kuljettamiseen kaupallisessa tarkoituksessa, jollei 2 §:n 1 momentin 1 kohdasta muuta johdu, eikä sellainen vene, joka on määritelty sisävesialusten teknisistä vaatimuksista annetussa neuvoston direktiivissä (82/714/ETY), matkustajamäärästä riippumatta;

- 9) sukellusvene;
- 10) ilmatyynyalus; eikä
- 11) kantosiipialus.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *huviveneellä* kaikentyyppisiä ja kaiken tyyppisillä propulsiojärjestelmillä kulkevia veneitä, joiden rungon pituus sovellettavien yhdenmukaistettujen standardien mukaan mitattuna on vähintään 2,5 ja enintään 24 metriä ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi urheilussa ja vapaa-ajan viettämisessä; se seikka, että samaa venettä voidaan vuokrata tai käyttää veneilykoulutukseen, ei estä tämän asetuksen soveltamista, kun vene saatetaan markkinoille vapaa-ajan viettotarkoitukseen;
- 2) *huvivenedirektiivillä* huviveneitä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hal-

HE 66/96

LiVM 6/96

EV 87/96

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/25/EY, EYVL N:o L 164; 30.6.1994, s. 15

2 460301A/63

linnollisten määräysten lähentämisestä annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (94/25/EY);

3) *yhdenmukaistetulla standardilla* standardia, joka on mainittu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä yhdenmukaistettujen standardien luettelossa;

4) *suunnitteluluokalla* yhtä huviveneen käyttöolosuhteiden perusteella määriteltyä vaatavuustasoa; sekä

5) *moduulilla* vaatimuksenmukaisuuden arviointimenetelmää.

3 §

Markkinoille saattaminen ja käyttöön ottaminen

Huvivene tai sen varuste voidaan saattaa markkinoille ja ottaa tarkoitettuun käyttöön vain, jos se oikein rakennettuna, asennettuna ja huollettuna ei aiheuta vaaraa ihmisten turvallisuudelle tai terveydelle, tavaroille eikä ympäristölle.

4 §

Olennaiset vaatimukset

Markkinoille saatettavan ja käyttöön otettavan huviveneen, sen varusteen ja varusteen asennuksen on täytettävä huvivenedirektiivin liitteen I mukaiset turvallisuutta, terveellisyyttä, ympäristönsuojelua ja kuluttajan suojaa koskevat olennaiset vaatimukset. Huvivene ja sen varuste on varustettava huvivenedirektiivin liitteen IV mukaisella CE-merkinnällä.

Yhdenmukaistettujen standardien mukaisen kansallisten säännösten vaatimukset täyttävän huviveneen ja sen varusteen katsotaan täyttävän huvivenedirektiivin liitteen I vaatimukset.

5 §

Näytteille asettaminen

Vaikka huvivene tai sen varuste ei täytä 4 §:ssä edellytettyjä vaatimuksia, se voidaan asettaa esille näyttelyssä, messuilla ja esittelyssä, jos samalla selvästi ilmoitetaan, ettei sitä saa saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön ennen kuin se täyttää nämä vaatimukset.

6 §

Osittain valmis huvivene

Osittain valmis huvivene voidaan saattaa

markkinoille, jos valmistaja tai yhteisöön sijoittautunut valmistajan edustaja tai markkinoille saattamisesta vastuussa oleva henkilö tekee huvivenedirektiivin liitteen III a kohdan mukaisen ilmoituksen siitä, että huvivene on tarkoitettu toisten valmiiksi rakennettavaksi.

7 §

Liitettävä varuste

Varuste, jossa on huvivenedirektiivin liitteessä IV tarkoitettu CE-merkintä, voidaan saattaa markkinoille ja ottaa käyttöön, kun se on tarkoitettu liitettäväksi huviveneeseen ja kun valmistaja, yhteisöön sijoittautunut valmistajan edustaja tai, kolmannelle maasta tapahtuvan tuonnin yhteydessä, varusteen yhteisön markkinoille saattava henkilö on tehnyt huvivenedirektiivin liitteen III b kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten.

8 §

Vaatimustenmukaisuuden toteaminen

Valmistajan tai yhteisöön sijoittautuneen valmistajan edustajan on ennen huviveneen tai sen varusteen valmistamista ja markkinoille saattamista noudatettava huvivenedirektiivin I liitteen 1 kohdassa tarkoitettujen veneiden suunnitteluluokkien A, B, C ja D osalta seuraavaa menettelyä:

1) luokkien A ja B veneelle, jonka rungon pituus on:

a) alle 12 metriä, tehdään huvivenedirektiivin liitteen VI mukainen valmistuksen sisäinen tarkastus testeillä täydennettynä (moduuli Aa); ja

b) vähintään 12 metriä ja enintään 24 metriä, tehdään huvivenedirektiivin liitteen VII mukainen EY-tyyppitarkastus (moduuli B) täydennettynä direktiivin liitteessä VIII tarkoitettulla tyyppimukaisuusmenettelyllä (moduuli C) tai yksi seuraavista moduuleista B + D (direktiivin liite IX; tuotannon laadunvarmistus), B + F (direktiivin liite X; tuotekohtainen tarkastus), G (direktiivin liite XI; yksikkökohtainen tarkastus) tai H (direktiivin liite XII; täydellinen laadunvarmistus);

2) luokan C veneelle, jonka rungon pituus on:

a) vähintään 2,5 metriä ja enintään 12 metriä, suoritetaan huvivenedirektiivin liitteessä V tarkoitettu valmistuksen sisäinen

tarkastus (moduuli A) edellyttäen, että direktiivin liitteen I alakohtiin 3.2 ja 3.3 liittyvien yhdenmukaistettujen standardien vaatimuksia noudatetaan; jos edellä mainittujen yhdenmukaistettujen standardien vaatimuksia ei noudateta, suoritetaan huvivenedirektiivin liitteessä VI tarkoitettu valmistuksen sisäinen tarkastus testeillä täydennettynä (moduuli Aa); ja

b) vähintään 12 metriä ja enintään 24 metriä, suoritetaan huvivenedirektiivin liitteessä VII tarkoitettu EY-tyyppitarkastus (moduuli B) täydennettynä direktiivin liitteessä VIII tarkoitettulla EY-tyypinmukaisuusmenettelyllä (moduuli C) tai yksi seuraavista moduuleista: B + D, B + F, G tai H; sekä

3) luokan D veneelle, jonka rungon pituus on vähintään 2,5 metriä ja enintään 24 metriä, tehdään huvivenedirektiivin liitteen V mukainen valmistuksen sisäinen tarkastus (moduuli A).

Huvivenedirektiivin liitteessä II tarkoitetuille osille ja varusteille tehdään vaihtoehtoisesti yksi seuraavista moduuleista muodostuvista arvioinneista: B + C, B + D, B + F, G tai H.

9 §

Ilmoitettu laitos

Valtioneuvosto nimeää laitokset, joilla on oikeus toimia ilmoitettuna laitoksena 8 §:ssä tarkoitettussa vaatimuksenmukaisuuden toteamisessa.

Ilmoitetun laitoksen on täytettävä huvivenedirektiivin liitteessä XIV asetetut vähimmäisvaatimukset. Laitoksen, joka täyttää laitoksia koskevien yhdenmukaistettujen standardien vaatimukset, katsotaan täyttävän edellä mainitut vähimmäisvaatimukset.

Jos ilmoitettu laitos ei enää täytä 2 momentissa tarkoitettuja vaatimuksia, valtioneuvosto voi peruuttaa nimeämisen ilmoitetuksi laitokseksi.

Valtioneuvosto huolehtii siitä, että 1 momentissa tarkoitettua nimeämisestä ja 3 momentissa tarkoitettua peruutuksesta ilmoitetaan Euroopan yhteisöjen komissiolle ja jäsenvaltioiden viranomaisille.

10 §

CE-merkintä

CE-merkintä on tehtävä näkyvällä, helposti luettavalla ja pysyvällä tavalla huvivenedi-

rektiivin liitteen I alakohdan 2.2 mukaisesti huviveneeseen sekä varusteeseen tai pakkaukseen. CE-merkinnässä on oltava huvivenedirektiivin liitteissä VI, IX, X, XI ja XII tarkoitettujen menettelyjen täytäntöönpanosta vastuussa olevan laitoksen tunnusnumero.

Huviveneeseen ja varusteeseen ei saa kiinnittää mitään muuta sellaista merkkiä, joka voidaan sekoittaa CE-merkintään tai joka vaikeuttaa CE-merkinnän näkymistä ja luettavuutta.

Jos CE-merkintä on tehty epäasianmukaisesti, valmistaja tai hänen edustajansa on velvollinen tekemään merkinnän tämän asetuksen mukaisesti merenkulkuhallituksen määräämällä tavalla.

11 §

Kiellot ja rajoitukset

Jos valmistaja tai yhteisöön sijoittautunut valmistajan edustaja ei noudata merenkulkuhallituksen 10 §:n 3 momentin nojalla antamia määräyksiä, merenkulkuhallitus voi ryhtyä toimenpiteisiin veneen tai varusteen markkinoille saattamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi taikka markkinoilta poistamiseksi.

Merenkulkuhallituksen on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä välittömästi Euroopan yhteisöjen komissiolle.

Vesiliikennelain (463/96) 10 §:ssä tarkoitusta, tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan huviveneen tai sen varusteen markkinointiin ja käyttöön kohdistetusta kiellosta tai rajoituksesta on valtioneuvoston välittömästi ilmoitettava Euroopan yhteisöjen komissiolle.

12 §

Valvontaviranomaiset

Tämän asetuksen noudattamista valvoo merenkululaitos.

13 §

Tarkemmat määräykset

Merenkulkuhallitus antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

Merenkulkuhallitus voi antaa tarkempia määräyksiä ja ohjeita huviveneille ja niiden varusteille asetettavista vaatimuksista sekä

huviveneiden ja varusteiden vaatimuksenmu-
kaisuuden toteamisesta.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä hei-
näkuuta 1996.

Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Tämän asetuksen estämättä markkinoille
saatettavaksi ja käyttöön otettavaksi hyväk-
sytään kuitenkin 16 päivään kesäkuuta 1998
myös huvivene ja sen varuste, joka täyttää
veneliikenneasetuksen (152/69) vaatimukset.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 465

Asetus

veneliikenneasetuksen 2 §:n 3 momentin ja 4 §:n kumoamisesta

Annettu Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Liikenneministerin esittelystä säädetään:

1 §	2 §
Täten kumotaan 28 päivänä helmikuuta 1969 annetun veneliikenneasetuksen (152/69) 2 §:n 3 momentti ja 4 §.	Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 466

Laki**työsopimuslain 17 ja 55 §:n muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 30 päivänä huhtikuuta 1970 annetun työsopimuslain (320/70) 17 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 8 päivänä elokuuta 1986 ja 4 päivänä joulukuuta 1987 annetuilla laeilla (611/86 ja 935/87), uusi 6 momentti sekä 55 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

17 §

Yleissäännös työnantajan velvollisuuksista

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, on pidettävä kansainvälisluonteisiin sopimuksiin sovellettavasta laista annetun lain (466/88) 12 §:ssä tarkoitettuina, Suomen oikeuden pakottavina säännöksinä, milloin työsopimus, jonka nojalla ulkomainen työntekijä tekee työtä Suomessa, koskee muuta työtä kuin sellaista suunnittelua, valvontaa ja koulutusta, joka liittyy koneen, laitteen tai asiantuntijajärjestelmän hankintaan, sekä näitä koskevaa asennus-, korjaus- tai huoltotyötä taikka henkilöiden ja tavaroiden kuljetusta Suomen kautta tai Suomeen, kun tällainen työ on luonteeltaan tilapäistä eikä työtä voida teettää kotimaisella työvoimalla.

Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

55 §

Valvonta

Työnantajan tai, jos työnantajalla ei ole liikepaikkaa Suomessa, työn teettäjän on pyynnöstä annettava työsuojeluviranomaisille 4 §:n 3 momentin mukainen selvitys sellaisista ulkomaisen työntekijän työsuhteeseen sovellettavista työehdoista, jotka 17 §:n 6 momentin mukaan tulevat sovellettaviksi työsopimukseen muutoin sovellettavasta laista riippumatta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 467

Asetus**työllisyysasetuksen väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Työministerin esittelystä
lisätään väliaikaisesti 29 päivänä tammikuuta 1993 annettuun työllisyysasetukseen (130/93) siitä 3 päivänä maaliskuuta 1995 annetulla asetuksella (273/95) kumotun 8 luvun tilalle uusi 8 luku seuraavasti:

8 luku

Työaikakokeilujen tukeminen

35 §

Työllistämistuki työaikakokeiluihin

Työllisyysmäärärahoista voidaan myöntää työllistämistukea valtion talousarviossa olevan määrärahan rajoissa kunnalle tai kuntayhtymälle, joka työaikakokeiluista sopimalla lyhentää viranhaltijoiden tai työntekijöiden työaika ja samalla palkkaa työaikaansa lyhentävien viranhaltijoiden ja työntekijöiden lisäksi työvoimatoimistossa työttömänä työnhakijana olevan työvoimatoimiston osoittaman henkilön.

36 §

Tuen myöntämisen edellytykset

Työllistämistuen myöntämisen edellytyksinä on:

1) ettei palvelussuhde, jota varten tuki on tarkoitettu, ole alkanut ennen kuin tuen myöntämisestä on päätetty;

2) ettei työnantaja ole työssäkäyntialueella hakemuksen jättämistä edeltäneiden yhdeksän kuukauden aikana tuotannollisista tai taloudellisista syistä irtisanonut tai lomauttanut viranhaltijoita ja työntekijöitä samoista tai samanlaisista tehtävistä taikka lyhentänyt heidän työaikaansa;

3) ettei tukeen perustuva työhönottaminen aiheuta työaikakokeilun ulkopuolella olevien viranhaltijoiden ja työntekijöiden irtisanomista tai lomauttamista taikka heidän työolosuhteidensa tai etuuksiensa huonontamista;

4) ettei työnantaja saa työllistettävän hen-

kilön palkkaamiseen tai työllistämisen edistämiseen samalta ajalta muuta valtion tukea; ja

5) että työllistämistuella työllistetyn työaika on keskimäärin vähintään kuusi tuntia päivässä.

Tukea myönnettäessä voidaan asettaa tuen saamiselle myös muita työllistettävän tai työllisyyden hoidon kannalta tarpeellisia ehtoja.

37 §

Tuen määrä ja kesto

Työllistämistuki voi olla enintään 50 prosenttia työaikakokeiluun palkattavien työttömien työllistämisestä aiheutuvista hyväksyttävistä palkkauskustannuksista. Hyväksyttäviä palkkauskustannuksia ovat työllistetylle maksettava varsinainen palkka ja tuntipalkkaisu työllistetylle vastaavat palkanosat sekä työnantajan eläke- ja sosiaaliturvamaksu.

Työllistämistukea voidaan myöntää samaan työaikakokeiluun enintään kahden vuoden ajaksi.

Työllistämistukea voidaan maksaa enintään yhtä monen työttömän työllistämiseksi kuin kunnassa tai kuntayhtymässä on työaikakokeilussa olevia viranhaltijoita ja työntekijöitä.

37 a §

Useampaa vuotta koskevat päätökset

Useampaa vuotta koskevat päätökset on tehtävä tulevien vuosien osalta ehdolla, että tarkoitukseen tarvittavat määrärahat ovat käytettävissä.

N:o 467

38 §

*Työaikakokeilujen tukemisesta päättäminen
ja työllistämistuen myöntäminen*

Työaikakokeilun tukemista koskeva hakemus tehdään kirjallisesti asianomaiselle ministeriölle.

Hakemuksesta tulee käydä ilmi työaikakokeilun sisältö ja tavoitteet, arvio työllistämistuella palkattavien palkkauskustannuksista ja muut hakemuksen käsittelyn kannalta tarpeelliset tiedot.

Ministeriö päättää, mitä työaikakokeiluja tuetaan työllistämistuella.

Päätettyään hyväksyä työaikakokeilun työllistämistuen piiriin ministeriö toimittaa työaikakokeilun tukemista koskevan päätöksensä sille työvoimatoimistolle, jonka toimialueella työpaikat sijaitsevat. Asianomainen työvoimatoimisto päättää työllistämistuen myöntämisestä.

Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

38 a §

Työllistämistuen maksaminen

Työvoimapiirin toimisto maksaa työllistämistuen kultakin vuosineljännekseltä jälkikäteen työvoimatoimiston hyväksymän maksatushakemuksen perusteella.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1998.

Tämän asetuksen nojalla voidaan myöntää työllistämistukea enintään 20 kunnan tai kuntayhtymän työaikakokeilujen tukemiseksi.

Tämän asetuksen mukaista työllistämistukea voidaan myöntää työaikakokeiluihin, jotka aloitetaan tämän asetuksen tultua voimaan ja jotka toteutetaan sen voimassa ollessa.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*